ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
7 Οκτωβρίου 1985 *

Στην υπόθεση 128/84,

Erik van der Stijl, υπάλληλος της Επιτροπής, εκπροσωπούμενος από τον F. Herbert, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο N. Decker, 16, avenue Marie-Thérèse,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Δ. Γκουλούση, νομικό σύμβουλο και από την M.-A. Coninsx, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει κατ' ουσία ως αντικείμενο,

πρωτίστως:

— την ακύρωση της αποφάσεως με την οποία δεν γίνεται δεκτή η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος σε θέση προϊσταμένου τμήματος (κατηγορία και σταδιοδρομία Α 3) στην Επιτροπή, καθώς και της αποφάσεως με την οποία η θέση χορηγείται σε άλλο υποψήφιο,

— την καταδίκη της Επιτροπής να καταβάλει στον προσφεύγοντα συμβολική αποζημίωση ενός φράγκου,

επικουρικώς:

— σε περίπτωση που απορριφθεί το αίτημα ακυρώσεως, εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα συμβολική αποζημίωση ενός φράγκου,

όλως επικουρικώς:

— σε περίπτωση που τα αιτήματα περί ακυρώσεως και αποζημιώσεως απορριφθούν, εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού διαδικασίας,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και K. Bahlmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

αφού άκουσε τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα που αναπτύχθηκαν κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Μαΐου 1984 ο Erik van der Stijl, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητούσε, αφενός, την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως με την οποία δεν γινόταν δεκτή η υποψηφιότητά του σε θέση προϊσταμένου τμήματος (βαθμός A 3) στην Επιτροπή καθώς και της απόφασης περί διορισμού ενός άλλου υποψηφίου βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, και, αφετέρου, την καταδίκη της Επιτροπής να του καταβάλει συμβολική αποζημίωση ενός φράγκου, ως αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που θεωρεί ότι υπέστη συνεπεία των αποφάσεων αυτών.

2 Ο προσφεύγων, που έχει ολλανδική ιθαγένεια, προσελήφθη στις υπηρεσίες της Επιτροπής το 1962, ως υπάλληλος διοικήσεως στη γενική διεύθυνση βιομηχανίας της Ευρατόμ. Αφού διορίστηκε κύριος υπάλληλος διοικήσεως το 1964, κατέχει, από το 1971, θέση με βαθμό A 4 στη διεύθυνση ελέγχου διασφαλίσεων, τμήμα F 1 (επιθεώρηση). Από το 1982 μέχρι το 1983 ο προσφεύγων κλήθηκε να αντικαταστήσει τον προϊστάμενο του τμήματος F 1, τον Bommelle, γαλλικής ιθαγένειας που ασθενούσε.

3 Όπως προκύπτει από το φάκελο δικογραφίας και από τις διευκρινίσεις που δόθηκαν κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας από το γενικό διευθυντή Audland, από το 1982, η δυνατότητα διορισμού Γάλλου στη θέση του Bommelle συζητήθηκε μεταξύ του Audland και των υπαλλήλων της γαλλικής επιτροπής ατομικής ενέργειας. Η επιτροπή αυτή απέστειλε το βιογραφικό σημείωμα δύο μελλοντικών υποψηφίων, που εμφανίστηκαν για συνεντεύξεις μεταξύ άλλων με τον Audland. Βάσει των συνεντεύξεων αυτών ο Audland διεβίβασε στις 22 Μαρτίου 1983 υπηρεσιακό σημείωμα στον αντιπρόεδρο της Επιτροπής, τον επίτροπο Davignon, αναφέροντας ότι « σε περίπτωση που η Επιτροπή θα αποφάσιζε να χρησιμοποιήσει τη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως (δημοσίευση για την ύπαρξη κενής θέσεως εκτός οργάνου) », η υποψηφιότητα ενός από τους προτεινομένους υποψηφίους, του Math, « φαίνεται ότι μπορεί να επικρατήσει, δεδομένης της ικανότητας του υποψηφίου και της εντύπωσης που έδωσε ότι κατέχει τα απαιτούμενα διοικητικά προσόντα για τα καθήκοντα που θα κληθεί να ασκήσει σε πιο πρακτικό επίπεδο όσον αφορά τις εργασίες του εν λόγω τμήματος ».

4 Η θέση του Bommelle έμεινε κενή την 1η Απριλίου 1983 και η διαδικασία καλύψεώς της άρχισε με την ανακοίνωση περί υπάρξεως κενής θέσεως COM/963/83 της 19ης Μαΐου 1983 η οποία ανέφερε κυρίως τα εξής:

« ...

Καθορισμός και φύση των καθηκόντων

Διεύθυνση και οργάνωση των εργασιών του τμήματος F 1 « επιθεώρηση » που είναι επιφορτισμένο στον τομέα ελέγχου διασφαλίσεων της Ευρατόμ να:

— επιβλέπει και συντονίζει το σχεδιασμό και την εκτέλεση των επιθεωρήσεων·

— επιβλέπει την καταχώριση και αξιοποίηση των πληροφοριών που έχουν παρασχεθεί κατά τη διάρκεια της επιθεωρήσεως καθώς και να επιβλέπει και παρακολουθεί τις εκθέσεις επιθεωρήσεως·

— επιβλέπει την προπαρασκευή των ιδιαιτέρων μέτρων ελέγχου και την επεξεργασία των τυποποιημένων εντύπων για τη συγκεκριμένη κάθε φορά εγκατάσταση·

— συμμετέχει στις διαπραγματεύσεις με τις εθνικές και διεθνείς υπηρεσίες·

— πραγματοποιεί, εφόσον συντρέχει λόγος, επιθεωρήσεις σύμφωνα με το κεφάλαιο VII της Συνθήκης Ευρατόμ.

Απαιτούμενα προσόντα

1) ...

2) ευρεία γνώση του πυρηνικού κύκλου και της διαχειρίσεως των πυρηνικών υλικών·

3) γνώσεις στον τομέα του ελέγχου διασφαλίσεων·

4) ...

5) ευρεία πείρα σχετική με τα καθήκοντα.

Γλωσσικές γνώσεις

— άρτια γνώση μιας γλώσσας των Κοινοτήτων·

— ικανοποιητική γνώση μιας άλλης γλώσσας των Κοινοτήτων·

... »

5 Όπως φαίνεται εννέα υπάλληλοι της Επιτροπής και, μεταξύ αυτών, ο προσφεύγων, υπέβαλαν υποψηφιότητα για την εν λόγω θέση μεταξύ της 25ης Μαΐου και της 7ης Ιουνίου 1983, ζητώντας προαγωγή δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α), του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Σύμφωνα με τις διευκρινίσεις που έδωσε ο Audland κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, τρεις από τους υποψηφίους αυτούς έπρεπε να είχαν κριθεί επικρατέστεροι, ένας μάλιστα από αυτούς είχε κριθεί ιδιαίτερα ικανός και διέθετε όλα τα προσόντα για τη θέση. Όπως προκύπτει από τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής διορισμών στους βαθμούς Α 2 και Α 3, του Ιουνίου 1983, η Επιτροπή αυτή είχε επίσης καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο εν λόγω υπάλληλος έπρεπε ιδιαίτερα να ληφθεί υπόψη.

6 Πάντοτε σύμφωνα με τις διευκρινίσεις του Audland ο τελευταίος αυτός είχε εκθέσει την κατάσταση στον αντιπρόεδρο Davignon, ο οποίος είχε κρίνει απαραίτητο να διευρύνει τον κύκλο των υποψηφίων για να ληφθούν υπόψη και υποψηφιότητες εκτός της Επιτροπής. Ενώπιον του Δικαστηρίου ο Audland διευκρίνισε ότι επρόκειτο για διεύθυνση σημαντική και λεπτή, όπου έπρεπε αναγκαία να ληφθεί υπόψη η γεωγραφική ισορροπία μεταξύ του προσωπικού. Μεγάλο μέρος του πυρηνικού υλικού που πρέπει να επιβλέπεται βρισκόταν στη Γαλλία και, μετά τη συνταξιοδότηση του Bommelle, δεν

υπήρχε στη διεύθυνση κανένας γάλλος υπήκοος μεταξύ των στελεχών διευθύνσεως ούτε μεταξύ των υποψηφίων που είχαν προσόντα και προήρχοντο από την Επιτροπή.

7 Τα δύο πρόσωπα που προτάθηκαν από τις γαλλικές αρχές υπέβαλαν νομοτύπως τις υποψηφιότητές τους περί την 15η Ιουλίου 1983. Κατά τη διάρκεια της συνεδριάσεώς της της 20ής Ιουλίου 1983, η Επιτροπή αποφάσισε να μην καλύψει, κατά το στάδιο αυτό, την κενή θέση, να μην διοργανώσει εσωτερικό διαγωνισμό δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο β), του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, να χρησιμοποιήσει το άρθρο 29, παράγραφος 2, και να λάβει υπόψη της κατά το στάδιο αυτό τις υποψηφιότητες που είχαν υποβληθεί δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α), και, τέλος, να δεχθεί επίσης στο τελευταίο αυτό στάδιο τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής ως προς τους υποψηφίους που ενδεχομένως θα υπέβαλλαν υποψηφιότητα δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 2.

8 Η απόφαση αυτή, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά των συνεδριάσεων της Επιτροπής χωρίς να συνοδεύεται από αιτιολογία, δεν δημοσιεύτηκε. Μόνο οι δύο υποψηφιότητες που είχαν ήδη υποβληθεί διαβιβάστηκαν στη συμβουλευτική επιτροπή, η οποία δήλωσε, από τις 22 Ιουλίου 1983, ότι μπορούσαν να ληφθούν υπόψη. Πάντως, η επιτροπή θεώρησε ότι οι δύο υποψήφιοι δεν είχαν προσόντα και τίτλους ανώτερα από τα προσόντα και τους τίτλους του υπαλλήλου η υποψηφιότητα του οποίου επικράτησε κατά την πρώτη γνώμη, που έφερε ημερομηνία 30 Ιουνίου 1983. Επ' αυτού, πρέπει να προστεθεί ότι ο Audland, απαντώντας σε ερώτηση του Δικαστηρίου κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, καθόρισε ότι τα προσόντα του υπαλλήλου αυτού και τα προσόντα του Math ήταν « ισοδύναμα, αν και διαφορετικά ».

9 Ύστερα από την τελευταία αυτή γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, η Επιτροπή αποφάσισε, κατά τη συνεδρίασή της της 27ης Ιουλίου 1983, να διορίσει τον Math. Η απόφαση δημοσιεύτηκε στο « ταχυδρομείο του προσωπικού » αριθ. 446 της 29ης Σεπτεμβρίου 1983.

10 Στις 20 Οκτωβρίου 1983 ο προσφεύγων υπέβαλε ένσταση κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως ζητώντας την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως με την οποία δεν γινόταν δεκτή η υποψηφιότητά του, αφενός, και την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής που διόρισε τον Math στην κενή θέση, αφετέρου.

11 Με απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1983, ο πρόεδρος της Επιτροπής διόρισε επισήμως τον Math στην κενή θέση, από τις 28 Σεπτεμβρίου 1983.

12 Η ένσταση του προσφεύγοντος απορρίφθηκε με έγγραφο της Επιτροπής που έφερε ημερομηνία 7 Φεβρουαρίου 1984. Στο έγγραφο αυτό η Επιτροπή τονίζει κυρίως ότι η διαδικασία για την κάλυψη της κενής θέσεως ήταν κανονική και ότι η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη, σε περίπτωση που δεν γίνεται δεκτή μια υποψηφιότητα, να ανακοινώσει τους λόγους της μη αποδοχής, δεδομένου ότι η ανακοίνωση αυτή θα μπορούσε να βλάψει τους υποψηφίους που δεν έγιναν δεκτοί.

13 Για να στηρίξει την προσφυγή ακυρώσεως, ο προσφεύγων αναπτύσσει ορισμένους λόγους. Θεωρεί τις αποφάσεις περί διορισμού του Math και περί απορρίψεως της δικής του υποψηφιότητας ως μη έγκυρες λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου και ουσιαστικών διατάξεων του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, κυρίως των διατάξεων των άρθρων 7, 27 και 29, και λόγω καταχρήσεως εξουσίας.

14 Ο προσφεύγων και η Επιτροπή συμφωνούν να θεωρηθεί ότι το κύριο πρόβλημα που θέτει η προσφυγή συνίσταται στο αν οι προϋποθέσεις κινήσεως της ειδικής διαδικασίας προσλήψεων που αναφέρεται στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως συγκεντρώνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση ή αν η Επιτροπή, χρησιμοποιώντας τη διάταξη αυτή, έκανε κατάχρηση διαδικασίας. Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί κατά πρώτον το πρόβλημα αυτό.

15 Επ' αυτού, ο προσφεύγων υπενθύμισε ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 2, υπόκειται σε προϋποθέσεις τύπου και ουσίας πολύ αυστηρές (βλέπε απόφαση της 26ης Μαΐου 1971, Bode κατά Επιτροπής, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 45 και 49/70, Rec. σ. 465). Όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση η θέση που ήταν κενή δεν απαιτούσε καθόλου ειδικά προσόντα που να δικαιολογούν την πρόσληψη δυνάμει αυτής της εξαιρετικής διαδικασίας και η Επιτροπή δεν είχε καν αιτιολογήσει την επιλογή της διαδικασίας αυτής.

16 Κατά τον προσφεύγοντα, η χρήση της διατάξεως του άρθρου 29, παράγραφος 2, συνιστούσε στην πραγματικότητα κατάχρηση διαδικασίας, με σκοπό να αποφευχθεί η συγκριτική εξέταση των ικανοτήτων και προσόντων των υποψηφίων. Πράγματι, ήδη πριν από την ύπαρξη κενής θέσεως, η ΑΔΑ είχε εκφράσει γνώμη για την ιθαγένεια αν όχι για την ταυτότητα του μελλοντικού κατόχου της εν λόγω θέσεως, όπως αποδεικνυόταν κυρίως από τις επαφές που είχαν γίνει μεταξύ της Επιτροπής και των γαλ-

λικών αρχών πριν από τη σύνταξη της ανακοίνωσης για την ύπαρξη κενής θέσεως, καθώς και την εξέλιξη και την ταχύτητα της διαδικασίας προσλήψεως. Κατά τον τρόπο αυτό η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 7 και 27, εδάφιο 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως τα οποία απαγορεύουν μια θέση να προορίζεται για υπηκόους ενός ορισμένου κράτους μέλους.

17 Η Επιτροπή τονίζει ότι ακολούθησε τους κανόνες του άρθρου 29 εξετάζοντας διαδοχικά τις δυνατότητες προαγωγής και μετατάξεως εντός της Επιτροπής, καθώς και την ενδεχομένη διοργάνωση εσωτερικών διαγωνισμών, και αποφασίζοντας κατόπιν, δεδομένου ότι δεν είχε υποβληθεί καμία αίτηση μεταθέσεως, να περάσει στη φάση του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Κατά το στάδιο αυτό, είχε επίσης λάβει υπόψη τις υποψηφιότητες που είχαν υποβληθεί δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α), του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, μεταξύ των οποίων και την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος.

18 Ως προς τη δικαιολογία της χρησιμοποιήσεως της διαδικασίας προσλήψεων που αναφέρεται στο άρθρο 29, παράγραφος 2, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή εναπόκειται να αποφασίζει, υπό τον έλεγχο του Δικαστηρίου, ως προς τον ειδικό χαρακτήρα των αναγκαίων προσόντων για την κάλυψη θέσεως και ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα απαιτούμενα ειδικά προσόντα είναι εκείνα που αφορούν τον πυρηνικό κύκλο, τη διαχείριση των σχασίμων υλικών και τον έλεγχο διασφαλίσεων. Αρκεί το ένα από τα απαιτούμενα προσόντα να θεωρηθεί ως ειδικό για να δικαιολογηθεί η χρησιμοποίηση της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2.

19 Τέλος, η Επιτροπή αμφισβητεί ότι η εν λόγω θέση είχε κρατηθεί για έναν υπήκοο συγκεκριμένου κράτους μέλους, δεδομένου ότι τα γεγονότα τα οποία επικαλείται ο προσφεύγων έχουν αξία ενός απλού ισχυρισμού χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Η αντικειμενική εξέταση των προσόντων όλων των υποψηφίων δεν θα απαιτούσε περισσότερο χρόνο απ' όσο χρησιμοποιήθηκε δεδομένου ότι η υπηρεσία διέθετε ήδη, όπως αυτό συμβαίνει συχνά στην περίπτωση που αφορά θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα, υποψηφιότητες εκτός της Επιτροπής και δεν υπήρχε συνεπώς ανάγκη να κοινοποιήσει την ύπαρξη κενής θέσεως εκτός των κοινοτικών οργάνων.

20 Στην απάντησή της σε γραπτή ερώτηση που έθεσε το Δικαστήριο και η οποία αφορούσε τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή έλαβε την απόφαση να εφαρμόσει τη διαδικασία προσλήψεων του άρθρου 29, παράγραφος 2, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι έλαβε την απόφαση αυτή διότι «η επιλογή που της προσεφέρετο στο πλαίσιο του άρθρου 29, παράγραφος 1, ήταν περιορισμένη». Εξάλλου, όπως προκύπτει από τις

διευκρινίσεις που παρέσχε ο Audland κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, η βούληση να διατηρηθεί η γεωγραφική ισορροπία εντός της εν λόγω διευθύνσεως έπαιξε για το ζήτημα αυτό σημαντικό ρόλο. Δεδομένου ότι η απόφαση, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της Επιτροπής, στερείται παντελώς αιτιολογίας, πράγμα που αποτελεί αυτό καθεαυτό τυπικό ελάττωμα, ο ουσιαστικός έλεγχος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να αφορά παρά μόνο το ζήτημα αν οι δύο αναφερόμενοι λόγοι μπορούν να δικαιολογήσουν τη χρήση της εξαιρετικής διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2.

21 Επ' αυτού, πρέπει πρώτα να υπενθυμιστεί ότι, κατά τη διάταξη αυτή, η εν λόγω διαδικασία δεν μπορεί να εφαρμοστεί, εκτός των περιπτώσεων προσλήψεων υπαλλήλων των βαθμών Α 1 και Α 2, παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα. Από αυτό προκύπτει, όπως έκανε δεκτό το Δικαστήριο με την απόφασή του της 5ης Δεκεμβρίου 1974 (Van Belle κατά Συμβουλίου, 176/73, Rec. σ. 1361), ότι ακόμη και για θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα, η κατ' εξαίρεση διαδικασία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί αν η ΑΔΑ βρέθηκε, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ενώπιον περιστάσεων που μπορούσαν να καταστήσουν απρόσφορες τις συνήθεις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 29, παράγραφος 1.

22 Επ' αυτού, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, βάσει της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α), είχαν ήδη υποβληθεί τουλάχιστον τρεις υποψηφιότητες, που ανταποκρίνονταν στα απαιτούμενα ειδικά προσόντα, από τις οποίες η μία είχε υποβληθεί από έναν υπάλληλο, ο οποίος θεωρείται πολύ ικανός και ιδιαίτερα κατάλληλος να αναλάβει τα καθήκοντα που προβλέπονται για την κενή θέση. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της θέσεως αυτής δεν μπορεί καθόλου να δικαιολογήσει το γεγονός ότι η περίπτωση θεωρήθηκε ως εξαιρετική κατά την έννοια του άρθρου 29, παράγραφος 2.

23 Αν σε μια τέτοια περίπτωση η ΑΔΑ θεωρεί ευκταίο να διαθέτει τη δυνατότητα πολύ ευρείας επιλογής, εξίσου μεταξύ υποψηφίων διαφόρων ιθαγενειών, η λύση μπορεί να βρεθεί στο πλαίσιο του άρθρου 29, παράγραφος 1. Αν η ΑΔΑ θεωρεί ότι ούτε η διοργάνωση εσωτερικού διαγωνισμού εντός της Επιτροπής ούτε η ανακοίνωση μεταθέσεως δεν μπορούν να της παράσχουν την επιθυμητή επιλογή, η πρώτη αυτή παράγραφος παρέχει τη δυνατότητα γενικού διαγωνισμού, στον οποίο όλοι οι ενδεχόμενοι υποψήφιοι, τόσο οι προερχόμενοι από τα κοινοτικά όργανα όσο και οι προερχόμενοι εκτός από αυτά, μπορούν να διαγωνιστούν.

24 Εξ αυτού προκύπτει ότι οι συνήθεις διαδικασίες μπορούν να ικανοποιήσουν πλήρως τις ανάγκες που προφανώς αιτιολόγησαν την επίδικη απόφαση της Επιτροπής και, στη

συνέχεια, το ότι η Επιτροπή δεν βρέθηκε ενώπιον εξαιρετικής περιπτώσεως που να δικαιολογεί τη χρήση της κατ' εξαίρεση διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2. Κατά τον τρόπο αυτό, η διαδικασία αυτή που πράγματι ακολούθησε η Επιτροπή για να καλύψει την εν λόγω θέση ήταν παράνομη λόγω παραβάσεως των όρων που προβλέπει η εν λόγω διάταξη και οι αποφάσεις που προκύπτουν από τη διαδικασία αυτή πρέπει να θεωρηθούν ως ανίσχυρες.

25 Η απόφαση του προέδρου της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 1983, περί διορισμού του Math στη θέση του προϊσταμένου τμήματος (γενική διεύθυνση « ενέργεια », διεύθυνση « έλεγχος διασφαλίσεων Ευρατόμ », τμήμα « επιθεώρηση ») πρέπει συνεπώς να ακυρωθεί. Κατά συνέπεια, πρέπει επίσης να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής με την οποία δεν γίνεται δεκτή η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι άλλοι λόγοι που προέβαλε.

26 Δεδομένου ότι οι ακυρώσεις αυτές συνιστούν αυτές καθεαυτές πρόσφορη αποκατάσταση κάθε ηθικής βλάβης που μπορεί να υπέστη ο προσφεύγων στη συγκεκριμένη περίπτωση, το αίτημα περί αποζημιώσεως είναι συνεπώς άνευ αντικειμένου και το Δικαστήριο δεν υπάρχει λόγος να αποφανθεί για το θέμα αυτό.

Επί των δικαστικών εξόδων

27 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του προέδρου της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 1983, περί διορισμού του Math στη θέση του προϊσταμένου τμήματος (γενική διεύθυνση « ενέργεια », διεύθυνση « έλεγχος διασφαλίσεων Ευρατόμ », τμήμα « επιθεώρηση »).

2) Ακυρώνει επίσης την απόφαση της ΑΔΑ με την οποία δεν γίνεται δεκτή η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος γι' αυτή τη θέση.

3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά εξοδα.

Due Pescatore Bahlmann

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Οκτωβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

O. Due